

Krzysztof Daukszewicz, Ballada o cz

Zbierał człowiek na łące
Kwiaty pięknie pachnące
Kwiaty pięknie kwitnące
Zrywał człowiek na łące
Piękne kwiaty
Hej, na łące
Piękne kwiaty
Najpierw były rumianki
Białe, jak śnieg jest biały
Człowiek stał wśrąoacute;d rumiankąoacute;w
Człowiek biały był cały
Wśrąoacute;d rumiankąoacute;w
Cały biały
Wśrąoacute;d rumiankąoacute;w
Druga łąka zielona
Hej! Zielona tam trawa
Człowiek rzucił rumianek
Jął zielonym się stawaą
Hej! Zielony
Hej! Się stawaą
Hej! Zielony
Tak cudowna jest zieleń
Pięknie żył wśrąoacute;d zieleni
Jednak nudzi się człowiek
Życie pragnie odmienią
Hej, odmienią
Życie pragnie
Hej odmienią
Hej! Zakwitły już maki
Maki piękne, czerwone
Hej! Kuszące są maki
Człowiek ruszył w ich stronę
Hej, czerwone
Ruszył w stronę
Hej, czerwone
Maki zwiędły i zbladły
Koniec ich jakże marny
Człowiek czerwień porzucił
Żebi stanąć przy czarnym
Żebi stanąć, hej, przy czarnym
Żebi stanąć
Idzie człowiek po łące
Zrywa kwiaty pachnące
Wypatrując na polu
Spokojniejszych kolorąoacute;w
Hej, kolorąoacute;w
Spokojniejszych
Hej, kolorąoacute;w